

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Iesu S. Theol. Professoris
Theologia Tripartita Sive Resolutiones Polemicæ,
Speculativæ, Practicæ, Controversiarum, & Quæstionum,
etiam recentissimarum, quæ in Schola, & ...**

Missionarijs, & alijs animarum Curatoribus, & Theol. studiosis solerter
accommodatæ ...

Complectens copiosè Resolutiones Theologicas, etiam modernas, ad
praxim accommodatas

Archdekin, Richard

Antverpiæ, 1682

§. 1. Qualis, & quando ea requiratur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40873

260 Pars 3. tr. 3. cap. 1. De precepto Confessionis.
pore non observasse. Sicut qui confitetur se v. g.
duobus annis vixisse in continua fornicatione,
non debet exprimere tactus venereos, & alia,
quæ solent communiter fornicationem comi-
tari.

Sed *Quæritur secundo*, quid si singulari con-
temptu, & ludibrio hæc Sacramenta, aut Ec-
clesiæ præcepta infectati fuerint, & alios ab iis
explendis abstraxerint?

Respondeo, hæc peccata distinctè confiten-
da, quantum fieri potest. Quia illa non sunt
omnibus hæreticis communia, adeoque in hæ-
resi ut sic non ita involvuntur, ut hæc exposita,
illa etiam intelligantur in Confessione explicari.

CAPUT II.

De Integritate Confessionis.

§. 1. *Qualis, & quando requiratur?*

1. **I**ntegritatem Confessionis requirit, & de-
scribit Trid. *Sess. 14. cap. 5.* sitam in eo, ut
postquam diligenter te excusseris, & conscien-
tiæ tuæ sinus & latebras exploraveris, confi-
tearis omnia mortalia memoriæ occurrentia,
nondum confessa, eorumque numerum, & cir-
cumstantias saltem quæ speciem mutant. Ra-
tio additur, quia sine distincta peccatorum cog-
nitione non potest Confessarius iudicium Sa-
cramentale debitè exercere, neque pro mensura
delictorum poenitentiam idoneam imponere.

2. Integritas Confessionis alia est *Materialis*,
quando poenitens omnia mortalia secundum
numerum & speciem confitetur: & hæc inte-
gritas

gritas non est ita necessaria, quin pœnitens aliquo casu ab ea possit excusari. Integritas alia est, *Formalis*, quando pœnitens omnia mortalia quantum hic, & nunc potest ac tenetur, in confessione exponit, etsi contingat aliqua esse omissa: & ab hac integritate formali pœnitens nunquam excusatur.

3. Qui ob justum impedimentum aut oblivionem peccatum aliquod in confessione prætermisit, tenetur cessante impedimento illud explicare. Quia hujus Sacramenti institutio requirit ut in eo omnia mortalia semel *directè* clavis subjiciantur.

4. Qui aliquo casu, vel morbo linguæ usu destituitur, absolvi debet si nutu, aliove signo absolutionem postulavit, aut dolorem de peccatis ostendit. Quia tale signum est confessio peccatorum saltem in genere, à præcepto autem confessionis integræ ac distinctæ necessitas excusat. Quod etiam verum est, etiamsi signum illud absente Sacerdote editum fuisset, & postea præsentem ab aliis renunciatum.

5. Sed quid si moribundus, superveniente confessario, nullum signum dederit, aut dare possit? Respondeo, etsi communior opinio asserat absolvi non posse; probabilem tamen, adeoque hic in praxi sequendam esse sententiam, quæ docet talem sub conditione absolvendum esse, dummodò solitus fuerit alias Christiano more vivere & Sacramenta frequentare. Ratio est, quia per tales actus vitæ Christianæ sufficienter indicat se etiam in mortis articulo pœnitentiæ Sacramentum postulare, hæc autem postulatio, externa quædam confessio est: Et hanc tenet sententiam *Homob. Molfesius Tambur. Phill. Servius*, & modò plurimi passim Theologi recentiores.

6. Di-

6. Diligens conscientiae examen ante Confessionem requiritur: diligentiae autem quantitas moraliter aestimanda est pro variis circumstantiis. Unde minorem adhibere potest ille, qui frequenter confitetur, quam qui rarius. Si quis verò post talem diligentiam adhibitam, memoriam non habet commissi peccati mortalis, ritè confitetur, modo scienter nullum ex reliquis reticeat.

7. Qui non in specie, sed solum in genere recordatur, se mortaliter peccasse, hoc ipsum in confessione explicare debet, cum hæc sit sufficiens, imò necessaria materia Sacramenti.

Sed *Questio* est, An qui sic tantum in genere confessus est, teneatur postea, si recordetur, declarare distinctum numerum & speciem peccatorum mortalium, quam in aliis confessionibus determinatè non expressit, sed tantum confusè & genericè: Respondet Leander *part. 1. de Sacramentis pag. 148.* probabiliter penitentem illum ad hoc non teneri, & in eandem sententiam adducit Card. de Lugo de penit. *disp. 16. num. 577.* & ante illum Fabium in suo Scrutinio Sacerd. *tract. 4. pag. 499.* Rustici, inquit, qui bonâ fide confessi sunt Curato non debitè interroganti, satisfecerunt præcepto confessionis, nec tenentur iterum confiteri ipsa peccata. Ratio eorum est, quia peccata illi jam prius, saltem confusè, fuerunt directè subjecta clavibus, adeoque directà remissa, ergo non est obligatio ea postea magis distinctè confitendi. Sed contrarium videtur tenendum cum Navarro & communi aliorum sententia; quia etsi peccata illa directè remissa fuere, nondum tamen expletum est præceptum exponendi distinctè speciem & numerum cognitum peccatorum mortalium.

Pars 3. tract. 3. cap. 2. De Integritate Confes. 263
taliū: quod Navarrus ait scriptum esse non
solum lege humanā in Cap. *Omnis de penit. Et re-*
miss. sed etiam divinā & evangelicā, confirmatā
à S. Thoma & alijs, & declarata in Conc. Tri-
dentino *Sess. 14. de penit. can. 7.*

8. Extra mortis periculum nunquam absolvi
debet qui de nullo peccato in specie se accusat:
si quis autem tam sit rudis, ut ab eo Confessa-
rius ne veniale quidem in specie extorquere
possit, dimittendus est sine absolutione donec
instruatur juxta praxim bonorum Confessario-
rum.

9. Si poenitens inchoatam Confessionem co-
ram Sacerdote perficere possit, interdum absol-
vi debet, V. C. si propter ignotum idioma non
omnia possit explicare, aut si in phrenesim inci-
dat. Tenetur tamen postea si possit omissa mor-
talia exponere.

10. Tempore pestis, naufragii, periculosi
prælii &c. si Confessarius multorum integras
confessiones excipere non possit, licitum est
omnes simul voce, vel signo confitentes audi-
re, & absolvere.

11. Non tenetur aliquis peccatum confiteri,
cum gravi periculo animæ, famæ, corporis
&c. Ratio, quia tunc positiva lex de confes-
sionis integritate meritò cedit juri naturali chari-
tatis propriæ. Intellige, si alius Confessarius
adiri non possit, vel confessio sine gravi incom-
modo differri.

12. Si fama Complicis graviter lædenda sit
apud Confessarium, nec facile possit alius acce-
di, reticere debet peccatum, vel saltem circum-
stantia, aut executio peccati, quatenus necessè
est, ut complicitis peccatum tegatur, cum onere
alteri postea confitendi quod omissum est. Quia
præ-

264 Pars 3. tract. 3. cap. 2. De Integritate Confes.
præceptum naturale non infamandi alium præ-
valet præcepto positivo integræ confessionis.
Ita Valent. Banex. Præp. Navar. c. 7. quamvis con-
trariam sententiam sequi liceat, quæ commu-
nior est cum Suar. Vasq. Lugo &c.

13. Qui duos Confessarios habet, quorum u-
ni prius mortalia, alteri postea solum venialia
confitetur, non peccat contra debitam Con-
fessionis integritatem. Imò quandoque id re-
ctè fit, quo pœnitens majori libertate uti possit,
si ordinario Confessario, apud quem hactenus
bonam opinionem servavit, confiteri nimia ve-
recundiâ impediatur. Ita Navarrus in Man. c. 21.
Bonac. Leander &c.

Per accidens tamen fieri potest, ut talis et-
iam mortaliter peccet, si ea ratione exponat se
periculo facile labendi in mortalia, & ea nun-
quam efficaciter emendandi: quod ejusmodi
hominibus accidere solet, qui de industria Con-
fessarios imperitos, vel quibus ignoti sunt, ad-
ire solent, & alios à quibus juvari possint tan-
tum cum levioribus accedunt.

14. Mentiri ex proposito circa materiam
mortalem, & confessioni necessariam, est pec-
catum mortale: Ratio, quia vel negas te pec-
catum mortale commississe, quod hic & nunc
fateri deberes, & tunc Confessio non integra
est, sed sacrilega: vel affirmas, te mortale pec-
catum fecisse, quod non fecisti, & tunc gravi-
ter decipis Confessarium, non sine gravi irreve-
rentia Sacramenti.

Quod si mentiatur circa peccatum veniale,
vel aliam materiam quam hic & nunc confiteri
non tenetur, peccat solum venialiter.